

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ЧЕРКАСЬКЕ ВІДДІЛЕННЯ АКАДЕМІЇ ЕКОНОМІЧНИХ НАУК УКРАЇНИ
СХІДНОЄВРОПЕЙСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ РАУФА АБЛЯЗОВА
ДОНЕЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ ВАСИЛЯ СТУСА
ЧЕРКАСЬКА РЕГІОНАЛЬНА ОРГАНІЗАЦІЯ
«АСОЦІАЦІЯ УКРАЇНСЬКИХ ПРАВНИКІВ»
ГРОМАДСЬКА СПІЛКА «АСОЦІАЦІЯ ГОСТИННОСТІ ЧЕРКАЩИНИ»

**ВСЕУКРАЇНСЬКА НАУКОВО-ПРАКТИЧНА
ІНТЕРНЕТ-КОНФЕРЕНЦІЯ**

СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ РИНКУ ПОСЛУГ УКРАЇНИ

Збірник тез доповідей

22 квітня 2021 року

Черкаси

та продуктивності персоналу, але й соціально-орієнтоване управління, спрямоване на кожного конкретного працівника з метою підвищення його трудової мотивації та задоволення потреб через систему матеріальних стимулів.

Список використаних джерел і літератури

1. Григор'єв Л. Управління персоналом і регулярний менеджмент. Робота сьогодні. 2015.
2. Криворучко Н. В. Структурні зміни та вплив на них циклічних економічних криз URL: http://www.nbuv.gov.ua/PORTAL/soc_gum/pips/2009_1/279.pdf.
3. Андрійчук В. Г. Економіка підприємства агропромислового комплексу: підручник. К.: КНЕУ, 2013. 779 с.
4. Гавкалова Н. Л. Соціально-економічний механізм ефективності менеджменту персоналу: методологія та концепція формування : наук. вид. Х.: ХНЕУ, 2007. 400 с.

*Танасова Н. С., здобувач вищої освіти
Таврійський державний агротехнологічний
університет імені Дмитра Моторного
Науковий керівник – Сурженко Н.В., к.е.н, доцент*

ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ МІЖНАРОДНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ В УКРАЇНІ

У сучасному суспільстві розвиток будь-якої країни багато в чому залежить від процесів глобалізації та інтеграції, зокрема це стосується сфери діяльності підприємств. Задля отримання додаткового прибутку, залучення інвестиційних ресурсів, розширення ринків збуту продукції підприємства виходять за межі країни, використовуючи при цьому досвід управління великих іноземних корпорацій. В Україні тривалий час існувала закрита економіка, тому впровадження світового досвіду управління підприємствами почалось нещодавно та потребує детального вивчення та практичної апробації. Проте, перш за все доцільною є оцінка основних проблем міжнародного менеджменту в Україні.

Проблеми впровадження та розвитку міжнародного менеджменту знаходять своє відображення у роботах таких вчених, як Віщук В.М., Гошта А. В., Лук'яненко Д.І. Радченко В.В., Семенов А.А. та ін. Не зважаючи на достатність публікацій, багато аспектів впровадження та вдосконалення міжнародного менеджменту в Україні залишаються недостатньо вивченими та потребують постійного вдосконалення.

Міжнародний менеджмент – система методів управління, спрямованих на формування, утримання, розвиток і використання конкурентних переваг у різних країнах з метою підвищення ефективності, стабільності, зміцнення і розширення позицій міжнародних компаній на світових ринках [1, с.2-3].

Можливості розвитку міжнародного менеджменту обумовлюються не тільки виходом національних підприємств на зарубіжні ринки, але і розвитком діяльності міжнародних корпорацій на вітчизняній території. Оскільки це дозволяє ефективно адаптувати вже сталі методи управління до українських умов. Для результативного використання зарубіжного досвіду управління підприємствами у державі мають бути створені певні умови у всіх сферах національної економіки.

Значне місце серед факторів впливу на розвиток міжнародної діяльності, відповідно, і впровадження міжнародного менеджменту, посідає група політико-правових чинників. До їх прояву можна віднести недосконалість законодавства, зокрема у галузі оподаткування, регулювання процесів інвестування (у тому числі іноземного), рівень та характер співпраці

України з іншими державами та міжнародними організаціями, повільне входження України до міжнародних інституцій, високий розвиток лобізму та корупції тощо [2, с.40].

Безперечно, з найбільшими проблемами розвитку міжнародний менеджмент «стикається» в економічній сфері. Зокрема, до таких проблем можна віднести недостатню конвертованість національної валюти, порушення ринкових принципів ціноутворення, відсутність ефективної системи міжнародного маркетингу, високий податковий тиск, проблеми щодо встановлення чітких прав власності, низький рівень доходів громадян, перевалювання адміністративних методів державного регулювання над економічними, підтримка процесів внутрішнього інвестування (створення певних бар'єрів входження іноземного капіталу), недостатній рівень науково-технічного прогресу, слабка державна підтримка бізнесу тощо [3, с. 16-19].

Поруч з політичними та економічними факторами значну роль відіграє організаційний аспект розвитку міжнародного менеджменту. Насамперед, це проявляється через недосконалість матеріальної інфраструктури та забезпечення підприємств, недосконалість організаційна структура управління, зокрема фінансова служба (чи інший функціональний підрозділ), застосування менеджерами неефективних методик оцінки діяльності підприємств, методів планування, практична відсутність системи прогнозування через значні мінливі умови, недостатній рівень розвитку науки і практики ризик-менеджменту та ін. [2, с. 44-45].

Складно назвати всі особливості національної культури, що впливають на менеджмент. Найважливішими є: розподіл соціальних ролей і їх статус; критерії успіху та досягнень в економічному та соціальному житті; роль традиційних органів влади та лідерів; співвідношення демократичних і авторитарних традицій; співвідношення індивідуалізму та колективізму; пріоритет духовних чи матеріальних цінностей; почуття обов'язку і відданості по відношенню до сім'ї, клану й етнічної групи; характер соціалізації та комунікації; прийнятність і форми зворотного зв'язку, оцінки і критерії; значення релігії у громадському житті та вплив її на економічну діяльність; ставлення до інших культур, релігій, етнічних груп; ставлення до соціальних, технологічних і інших змін; поняття часу і простору [1, с. 2].

Найважливішими засобами досягнення ефективного управління діяльністю підприємства на міжнародному ринку є:

- формування та реалізація стратегії зовнішньоекономічної діяльності підприємства і тактики його роботи на зовнішньому ринку, тобто визначення єдиного напрямку, який буде враховувати внутрішні можливості підприємства та ринкові умови, в яких йому доводиться функціонувати;
- професійне виконання основних чотирьох функцій менеджменту (планування, організації, мотивації та контролю);
- впровадження нових форм організації та здійснення ЗЕД з використанням новітніх технологій та розробок, методів і підходів, інформаційних та економіко-математичних моделей;
- підтримка зовнішньоекономічної діяльності вітчизняних підприємств з боку держави, оскільки найважливішим аспектом економічного добробуту країни є взаємозалежність стану економіки держави та ефективності зовнішньоекономічних відносин [4, с.2-3].

Зазначені проблеми стримують розвиток міжнародного менеджменту. Проте, Україна як незалежна держава має нетривалий період розвитку, існують значні перспективи еволюції міжнародної діяльності на всіх рівнях, а більшість проблем поступово знаходять своє вирішення.

Список використаних джерел і літератури

1. Вішук В. М. Актуальність та перспективи розвитку міжнародного менеджменту. URL: http://www.rusnauka.com/33_DWS_2010/33_DWS_2010/Economics/73817.doc.htm
2. Лук'яненко Д. І. Проблеми розвитку міжнародного менеджменту в Україні. URL:

<http://nauka.kushnir.mk.ua/?p=40104>

3. Бак Г. О. Лідерство транснаціональних корпорацій у світовому створенні інновацій. *Економічний часопис XXI*. 2017. № 3-4. С. 16–19.

4. Гошта А. В., Климчук А. О. Розвиток менеджменту зовнішньоекономічної діяльності вітчизняних підприємств. URL: <https://int-konf.org/ru/2013/suchasnist-nauka-chas-vzaemodiya-ta-vzaemovpliv-18-20-11-2013-r/584-goshta-a-v-klimchuk-a-o-rozvitok-menedzhmentu-zovnishnoekonomichnoji-diyalnosti-vitchiznyanikh-pidpriemstv>

Теслюк С. А. к.е.н, ст. викладач,

Корх Н. С., студентка

Волинський національний університет ім. Лесі Українки

УДОСКОНАЛЕННЯ СИСТЕМИ КОНТРОЛІНГУ В УПРАВЛІННІ ПІДПРИЄМСТВОМ

В сучасних жорстких умовах конкуренції ринок висуває нові фінансові та економічні вимоги, внаслідок чого підприємству необхідно забезпечувати ефективну й рентабельну діяльність. Однією з причин фінансової кризи підприємства є відсутність у керівництва повної й достовірної інформації про фінансовий стан організації. Впровадження системи контролінгу на підприємстві дозволяє уникати кризові ситуації шляхом підвищення рівня координації, планування, бюджетування, контролю та внутрішнього консалтингу.

Особливості використання контролінгу в діяльності як вітчизняних, так і іноземних підприємств досліджували чимало вчених-економістів, а саме Партин Г. О., Маєвська Я. В., Ліпич Л. Г., Гадзевич І. О., Суханова А.В., Замятіна Н.В. та інші. Проте, питання пов'язане з розкриттям сутності, завдань, організації системи фінансового контролінгу на підприємстві в сучасних умовах залишається бути актуальним.

У зв'язку з неоднозначністю терміну «контролінг» на сьогодні серед закордонних і вітчизняних науковців немає єдиної думки щодо визначення сутності контролінгу. На думку О. В. Анищенко, «контролінг — це система управління управлінням бізнесу, що ґрунтується на автоматичному реагуванні системи на зміни в зовнішньому середовищі підприємства з використанням таких інструментів, як управлінський і фінансовий облік (а також маркетинг, менеджмент, бюджетування та ін.), що використовуються в міру необхідності для виконання тих чи інших завдань. Партина Г. і Маєвська Я. визначають фінансовий контролінг як філософію менеджменту, стверджуючи, що це мистецтво управління, спрямоване на визначення майбутнього фінансового достатку підприємства.

Система фінансового контролінгу базується на таких принципах: спрямованість контролінгу на досягнення фінансової стратегії підприємства; багатофункціональність; орієнтованість на кількісні показники; своєчасність, простота та гнучкість побудови системи фінансового контролінгу; економічна ефективність запровадження фінансового контролінгу на підприємстві [1].

До основних функцій фінансового контролінгу належать: планування, організування, мотивування, контроль, регулювання управлінської діяльності. Основні функції контролінгу можна доповнити специфічними: консультаційна підтримка прийняття управлінських рішень; створення та забезпечення функціонування загальної інформаційної системи управління; діагностика поточного стану і моделювання майбутнього. Суть антикризової діагностики полягає в тому, що вона формує комплексну оцінку неплатоспроможних підприємств через функції управління: економічну, функціональну, технічну, соціальну, стратегічну, менеджменту, зовнішнього середовища підприємства [2].